

En Son Nefesinde

— alacalı · 28 Temmuz 2015

Hatırlarım ben ölümün kucağında ki
O çaresiz nefesimizi
Hiç unutmam denizen ortasında idik ikimiz
Çıkan
Dalgalarla boğuşurken
Bir karış su içinde
Az daha boğuluyorduk
Sana yardım yapacak gücüm tükenmişti
Tam o anda
Yardıma gelen yabancı
Olmazsa
Umudumuzu yitirmiştik
Her çırpınışımız ölüme yanaşan bir yoldu
Saniyeler geçtikçe çaresizleştik
Tam bitti darken
Kenara yüzmemiz o önerdi ve kurtardı
İkimizi
İşte o an bambaşkaydı
Tanrım birkez daha
Yaşayın der gibiydi sanki
Kurtardı
Unutamam o anın çaresizliğini
Ölümlle yüzleşirken gözlerimize
Gelen karanlık bu yolu
Hele tükenen nefesimizle
Tanıştığımız solan ilk anı

Birde hastahane odasında
Yaşadık son kez
Tek başımıza
Senin ölümle yüzleştiğin an varya
Bir daha dönmedin geriye
İşte şimdi anlıyorum her şeyi
Ölümün kucağında çaresiz nefesimizin halini
Keşke o an konuşa bilseydin

Derdini söyleye bilseydin bana
Kim bilir neler neler söyledin
Son sözün ne olurdu
O an
Acaba
En son nefesinde
Bahattin Tonbul
20.12.2011